

www.litusgo.eu

LitusGo Εγχειρίδιο
Ενότητα 14
**Αστική Όχληση 1:
Ηχορύπανση**

Υπεύθυνος Έκδοσης:
Isotech Ltd, Ερευνητές – Σύμβουλοι Περιβάλλοντος
www.isotech.com.cy

Το έργο υποστηρίζεται από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, μέσω του Προγράμματος Leonardo da Vinci, Multilateral Project for the Development of Innovation 2009. *Το Εγχειρίδιο αυτό δεσμεύει μόνο τον συντάκτη του και η Επιτροπή δεν μπορεί να θεωρηθεί υπεύθυνη για οποιαδήποτε χρήση μπορεί να γίνει στις πληροφορίες που περιέχονται σε αυτό.*

ISBN set 978-9963-720-22-4

ISBN 978-9963-720-35-4

Το εκπαιδευτικό εγχειρίδιο του LitusGo αποτελεί μέρος του εκπαιδευτικού πακέτου που αναπτύχθηκε στο πλαίσιο του έργου LitusGo και το οποίο έχει αναρτηθεί στον ιστοχώρο www.litusgo.eu. Το έργο LitusGo έχει ως στόχο την εκπαίδευση, την κατάρτιση και την ανάπτυξη των δεξιοτήτων των Τοπικών Αρχών και των τοπικών κοινωνικών εταίρων στα θέματα που αφορούν την Ολοκληρωμένη Διαχείριση της Παράκτιας Ζώνης και τους τρόπους αντιμετώπισης, σε τοπικό επίπεδο, των επιπτώσεων από την κλιματική αλλαγή. Το Εγχειρίδιο έχει σπονδυλωτή δομή: αποτελείται από 20 αυτοτελείς ενότητες που μπορούν να διαβαστούν είτε ανεξάρτητα, είτε στο σύνολό τους (δίνοντας την ολοκληρωμένη προσέγγιση του θέματος). Το εγχειρίδιο έχει μεταφραστεί στις τέσσερις γλώσσες του προγράμματος: Ελληνική, Αγγλική, Μαλτέζικη και Τουρκική. Διατίθεται σε τρεις μορφές: σε μορφή wiki στον ιστοχώρο του LitusGo, σε dvd και στην ανά χειράς έντυπη μορφή, στην οποία η κάθε ενότητα αποτελεί ανεξάρτητο βιβλιαράκι και τα 20 βιβλιαράκια-ενότητες του κάθε εγχειριδίου περιλαμβάνονται σε χάρτινη θήκη.

- Ενότητα 1: Ευρωπαϊκό νομικό πλαίσιο
- Ενότητα 2: Εμπλοκή κοινωνικών εταιρών/ Δημόσια Συμμετοχή
- Ενότητα 3: Αειφόρος τουρισμός/ Φέρουσα ικανότητα
- Ενότητα 4: Διαχείριση υδατικών πόρων
- Ενότητα 5: Αλιεία/ Ιχθυοκαλλιέργεια
- Ενότητα 6: Ποιότητα παράκτιων υδάτων
- Ενότητα 7: Διαχείριση οικοσυστημάτων (χερσαία και παράκτια οικοσυστήματα)
- Ενότητα 8: Διαχείριση αποβλήτων/ ανακύκλωση/ κομποστοποίηση
- Ενότητα 9: Αέρια ρύπανση
- Ενότητα 10: Χρήσεις γης/ Πολεοδομία/ Παράκτια υπερανάπτυξη
- Ενότητα 11: Διαχείριση χερσαίου και θαλάσσιου τοπίου
- Ενότητα 12: Παράκτια μορφολογία: Διαχείριση της παράκτιας διάβρωσης
- Ενότητα 13: Αστική Όχληση 1: Ηχορύπανση
- Ενότητα 14: Αστική Όχληση 2: Οσμορύπανση, φωτορύπανση, θέρμο-υγρορύπανση
- Ενότητα 15: Αρχαιολογικοί χώροι/ Χώροι ιστορικής αξίας/ Μνημεία κληρονομιάς
- Ενότητα 16: Διαχείριση ακραίων συνθηκών: κινδυνων πλημμύρας, παράκτιες πλημμύρες και θαλάσσιες καταιγίδες
- Ενότητα 17: Ξηρασία
- Ενότητα 18: Ερημοποίηση
- Ενότητα 19: Ενέργεια: κατανάλωση και διαχείριση
- Ενότητα 20: Πράσινη Δόμηση

Συγγραφείς του Εγχειριδίου

Το εκπαιδευτικό εγχειρίδιο του LitusGo αναπτύχθηκε από την ομάδα εργασίας εκπαιδευτικού υλικού του LitusGo:

Για τη συγγραφή των Ενοτήτων 1, 6, 7, 8, 9, 12, 13, 14, 16, 17, 18, 19 εργάστηκε η επιστημονική ομάδα του συντονιστή του έργου ISOTECH Ltd. Κύριοι συγγραφείς: Ξένια Ι. Λοϊζίδου, Πολιτικός Μηχανικός/ Ακτομηχανικός και Μιχάλης Ι. Λοϊζίδης, Χημικός Μηχανικός/ Μηχανικός Περιβάλλοντος.

Για τη συγγραφή των ενοτήτων 3, 4, 5, 10, 11, 15, 20 εργάστηκε η επιστημονική ομάδα της Ελληνικής Εταιρείας Περιβάλλοντος και Πολιτισμού/ Πρόγραμμα ΑΕΙΦΟΡΟ ΑΙΓΑΙΟ. Κύριοι συγγραφείς: Γεωργία Κίκου, Γεωγράφος, Msc Περιβαλλοντολόγος, Υπεύθυνη Προγράμματος ΑΕΙΦΟΡΟ ΑΙΓΑΙΟ, Αλέξανδρος Μουταφτσής, Οικονομολόγος Msc Περιβαλλοντολόγος, Λεωνίδας Οικονομάκης, Διεθνείς κ Ευρωπαϊκές Σπουδες, MA International Development.

Για τη συγγραφή της Ενότητας 2 εργάστηκε η επιστημονική ομάδα του Κέντρου Μελετών και Έρευνας ΑΚΤΗ. Κύριος Συγγραφέας: Κυριακή Δημητρίου, MSc European Studies. Η ΑΚΤΗ ήταν υπεύθυνη για την επιμέλεια των ενοτήτων, με συντονιστή τον Κωνσταντίνο Γεωργιάδη (MSc στην Ολοκληρωμένη Διαχείριση Παρακτίων Ζωνών). Το δημιουργικό της έντυπης μορφής σχεδιάστηκε από την Αναστασία Γεωργίου, απόφοιτο Καλών Τεχνών (MA Sustainable Design).

Ο Dr Alan Pickaver, εκ μέρους του εταιρίου EUCC, ήταν ο υπεύθυνος για τον έλεγχο ποιότητας του περιεχομένου των ενοτήτων.

Οι Εταίροι του LitusGo:

Το εταιρικό σχήμα αποτελείται από εκπροσώπους των κυριότερων κοινωνικών εταίρων που δραστηριοποιούνται στις παράκτιες περιοχές: μικρομεσαίες επιχειρήσεις, Σύμβουλοι, ΜΚΟ και Τοπικές Αρχές.

Συντονιστής / Δικαιούχος:

ISOTECH Ltd. Ερευνητές / Σύμβουλοι Περιβάλλοντος
www.isotech.com.cy

Κύπρος:

Δήμος Πάφου www.pafos.org.cy

ΑΚΤΗ Κέντρο Μελετών και Έρευνας, www.akti.org.cy

Ελλάδα:

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ Περιβάλλοντος και Πολιτισμού
www.ellet.gr / **Πρόγραμμα ΑΕΙΦΟΡΟ ΑΙΓΑΙΟ,** www.egaio.gr

ONISIS - Ανάπτυξη διαδικτυακών εφαρμογών
www.onisis.gr

Μάλτα:

Ο Δήμος του Kirkop www.kirkop.gov.mt

Ολλανδία:

Οργανισμός EUCC – The Coastal & Marine Union www.eucc.net

Ενότητα 14

Αστική Όχληση: Ηχορύπανση

---

1 | Θεωρητικό υπόβαθρο

Με τον όρο αστική όχληση εννοούμε το σύνολο των παραμέτρων που επηρεάζουν αρνητικά την ποιότητα ζωής των κατοίκων μίας κοινότητας, παρεμβαίνοντας αρνητικά στο μικροκλίμα του χώρου διαβίωσής τους. Περιλαμβάνει κάθε τι που μπορεί να μην είναι ευχάριστο στις ανθρώπινες αισθήσεις, με κυριότερες παραμέτρους τις: ηχορύπανση, οσμορύπανση, φωτορύπανση, θέρμο-υγρορύπανση, ηλεκτρομαγνητική ρύπανση και την αισθητική ρύπανση. Δεν περιλαμβάνει τον εργασιακό χώρο νοουμένου ότι τα θέματα εργασιακού θορύβου καλύπτονται από συγκεκριμένη άλλη νομοθεσία (πχ.1,3). Οι παράμετροι της αστικής οχλήσεως δεν αποτελούν κατ' ανάγκη άμεση επιβαρυντική παράμετρο για την υγεία των επηρεαζομένων. Μπορεί και μόνο να προκαλούν ενόχληση.

Στο παρόν κείμενο η επιστημονική ομάδα επικεντρώνεται στο πρόβλημα της ηχορύπανσης. Το συγκεκριμένο πρόβλημα όχλησης από θόρυβο προσπάθησε η ΕΕ να θεσμοθετήσει με μία πρόσφατη Οδηγία για τον Περιβαλλοντικό Θόρυβο (7). Για όσους εμπλέκονται επαγγελματικά με το θέμα αυτό, η οδηγία θα μπορούσε να θεωρηθεί ως ένα πρώτο βήμα στην προσπάθεια να υποστηρίξει τα Κράτη Μέλη στην λήψη κυρίως στρατηγικών αποφάσεων για την βελτίωση του κυκλοφοριακού θορύβου. Δεν φαίνεται να μπορεί να βοηθήσει στην επίλυση τοπικών διαφορών από άλλες πηγές εκπομπής θορύβου, που

αποτελούν τις συνηθέστερες περιπτώσεις αστικής όχλησης (μουσική από κέντρα αναψυχής, θόρυβο από κλιματιστικά, από βιομηχανίες κλπ.) Αποτέλεσμα αυτού είναι οι περιπτώσεις ηχορύπανσης στα περισσότερα κράτη μέλη της ΕΕ να αντιμετωπίζονται είτε σε Εθνικό ή ακόμα και σε επίπεδο Δήμου, με τις αρμοδιότητες εξέτασης τέτοιων παραπόνων να ασκούνται συνήθως από τις τοπικές αυτοδιοικήσεις. Συγκεκριμένα στις περισσότερες νομοθεσίες των κρατών μελών, στον Περί Δήμων (κοινοτήτων) Νόμο, περιλαμβάνονται πρόνοιες για την δυνατότητα παρέμβασης τόσο του Δήμου όσο και της Αστυνομίας, στις περιπτώσεις όπου παρατηρείται-καταγγέλλεται ενόχληση δημοτών από δραστηριότητες από τρίτους. Συνήθως δεν καθορίζονται επακριβώς οι παράμετροι αλλά ούτε και οι τρόποι επιμέτρησης και αντιμετώπισης. Αυτά παραμένουν στην κάθε Τοπική Αρχή ή/και Κράτος Μέλος να τις προτείνει και να τις επιβάλει. Ελάχιστες περιπτώσεις που έχουν εξαντλήσει το σύνολο των ένδικων μέσων της χώρας τους έχουν οδηγηθεί στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, όπου σχεδόν στο σύνολό τους αναγνωρίστηκε η άμεση διασύνδεση της αστικής όχλησης με την καταπάτηση μίας σειράς διατάξεων της χάρτας των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων (6).

2| Στόχος

Όσο αυξάνει η πυκνότητα του πληθυσμού, ιδιαίτερα στις μεγαλουπόλεις, τόσο θα μειώνεται ο βαθμός ελευθερίας του κάθε κατοίκου (ώστε να μην παρεμβαίνει ο ένας κάτοικος στον προσωπικό-ιδιαιτερο χώρο του γείτονά του) και τόσο θα αυξάνονται οι διενέξεις για θέματα αστικής όχλησης.

Υπάρχει ένα σημαντικό κενό στην ΕΕ στο θέμα της ηχορύπανσης: η Οδηγία για τον Περιβαλλοντικό Θόρυβο δεν λαμβάνει υπόψη τις τοπικές ιδιαιτερότητες και δεν δίνει απάντηση στα πλέον συχνά προβλήματα θορύβου πέραν των οχημάτων, παρότι πρόκειται για ένα θέμα που επηρεάζει το μεγαλύτερο μέρος των Ευρωπαίων Πολιτών. Αφήνεται στην διακριτική ευχέρεια της κάθε Τοπικής Αρχής να χειριστεί τα προβλήματα που δημιουργούνται. Το βασικό μειονέκτημα της προσέγγισης αυτής είναι πως στις πλείστες των περιπτώσεων η Τοπική Αρχή δεν έχει την υποδομή σε εξειδικευμένο ανθρώπινο δυναμικό ή/και την απαραίτητη κατάρτιση να τα χειριστεί, χωρίς να παρέχεται υποστήριξη-καθοδήγηση από το κεντρικό κράτος.

Το LitusGo με αυτή τη θεματική ενότητα, κάνει μια προσπάθεια να υποστηρίξει τις τοπικές αρχές στην κατάρτισή τους, για να μπορούν να αντιμετωπίσουν τέτοια προβλήματα ηχορύπανσης.

3| Προβλήματα

Η κατοικία αποτελεί για κάθε άνθρωπο ένα πολύ ιδιαίτερο χώρο που θα πρέπει κατ' ελάχιστο να του προσφέρει την δυνατότητα ξεκούρασης και ηρεμίας. Κάθε εξωγενής θόρυβος που παρεμβαίνει σε αυτό το τόσο σημαντικό ακουστικό μικροκλίμα μπορεί να διαταράξει την ψυχική ηρεμία και ως εκ τούτου την βασική χρήση του χώρου για ηρεμία και ξεκούραση. Π.χ, σε πόση ένταση πρέπει να έχει ένα κέντρο αναψυχής την μουσική του ώστε να μην ενοχλεί τους γείτονες; Είναι όντως ενοχλητικός ο συμπιεστής του κλιματιστικού του διπλανού σπιτιού ή περιπτέρου στο υπνοδωμάτιο των παιδιών που διαβάζουν ή κοιμούνται; Ο θόρυβος που φτάνει στο σπίτι μου

από την κοντινή βιομηχανία ή βιοτεχνία υπερβαίνει το όριο που θα πρέπει να το αποδέχομαι; Ποιές οι διαδικασίες για την αποτελεσματική αντιμετώπιση τέτοιων προβλημάτων; Τι μεθοδολογίες και τι μέσα σε ανθρώπινο δυναμικό και οργανολογία χρειάζονται για να στοιχειοθετηθεί επαρκώς μία περίπτωση ηχητικής όχλησης;

Πιο κάτω έστω και συνοπτικά θα γίνει προσπάθεια να απαντηθούν τα ερωτήματα αυτά και να δοθούν παραδείγματα επιτυχημένων παρεμβάσεων.

4| Πώς αντιμετωπίζουμε το πρόβλημα

Εκπαίδευση / κατάρτιση Τοπικών Αρχών και τοπικών κοινωνιών:

Η συσσωρευμένη εμπειρία της παρούσας επιστημονικής ομάδας παρουσιάζει ως πρώτο βήμα προς την επίλυση του προβλήματος της ηχητικής όχλησης την ενημέρωση των Αρχών Τοπικής Αυτοδιοίκησης (ΑΤΑ) και την κατανόησή ότι η ηχορύπανση είναι μία όχληση προς τους Δημότες τους η οποία μπορεί επιστημονικά να στοιχειοθετηθεί και τεχνικά να αρθεί. Διεθνώς παρουσιάζεται μία σωρεία εθνικών νομοθεσιών αλλά και διεθνών προτύπων όπως το ISO1996 με βάση τις οποίες η κάθε Αρχή Τοπικής Αυτοδιοίκησης θα μπορούσε να προσεγγίσει σε ικανοποιητικό βαθμό το θέμα αυτό.

Μέθοδος προσέγγισης του προβλήματος της ηχορύπανσης:

1. Συγκεκριμένα πρώτο βήμα κάθε Τοπικής Αρχής θα πρέπει να είναι η αναγνώριση μέσα από τις εθνικές τους νομοθεσίες των

παραγράφων που αναφέρονται στα θέματα όχλησης (Στην Κύπρο είναι ο Περι Δήμων Νόμος). Σε πολλές εθνικές νομοθεσίες (όπως αυτή της Κύπρου), δεν ορίζεται συγκεκριμένη μεθοδολογία στοιχειοθέτησης του βαθμού όχλησης. Σε τέτοια περίπτωση θα πρέπει να επιλεγεί μία από τις υφιστάμενες εθνικές ή διεθνείς (συνήθως πρότυπο όπως το ISO 1996) μέθοδοι η οποία θα αποφασιστεί σε συνεργασία με τον αντίστοιχο εθνικό φορέα και την αστυνομία, ότι θα χρησιμοποιείται τοπικά για την διερεύνηση περιπτώσεων ηχητικής όχλησης.

- Μία από τις πλέον διαδεδομένες προσεγγίσεις που θα μπορούσε να εφαρμοστεί στο σύνολο των παραμέτρων αστικής όχλησης που εξετάζονται στην συνέχεια, είναι η συγκριτική μέθοδος. Ποιά η κατάσταση-επίπεδο-ένταση της παραμέτρου δυναμικής όχλησης (π.χ. θορύβου) σε μια οικία-αποδέκτη πριν την υπό μελέτη εξωγενή παρέμβαση και πως μετά την παρουσία της. Με τον συγκριτικό αυτό τρόπο καθορίζεται η καθαρή (net) συνεισφορά-παρέμβαση της εξωγενούς πηγής εκπομπής της εκάστοτε παραμέτρου προς την οικία αναφοράς-αποδέκτη. Γνωρίζοντας το επίπεδο παρέμβασης, γίνεται χρήση ερευνών-βάσεων δεδομένων (συνήθως διεθνούς εμβέλειας) μέσω των οποίων μπορεί να κριθεί κατά πόσο το επίπεδο παρέμβασης συνιστά πρόβλημα όχλησης για τον παραπονούμενο αποδέκτη ή μη.
- Η δεύτερη πολύ πιο απλή από την πρώτη και περισσότερο διαδεδομένη μέθοδος προσέγγισης θεμάτων αστικής όχλησης, αφορά στον καθορισμό ενός συγκεκριμένου επιπέδου-ορίου για κάθε παράμετρο το οποίο κρίνεται ως ανεκτό και μη οχληρό για τον μέσο κάτοικο. Πέραν του ορίου αυτού κάθε εξωγενής πηγή

εκπομπής κρίνεται ως ενοχλητική. Αυτό που δεν λαμβάνει υπόψη αυτή η μέθοδος είναι ο σχετικός τρόπος με τον οποίο ο ανθρώπινος οργανισμός-αισθήσεις εκλαμβάνει τον κάθε θόρυβο και τον κατατάσσουν σε ενοχλητικό ή όχι. Πχ. Στο υπνοδωμάτιο ενός διαμερίσματος που βρίσκεται κοντά σε μία κεντρική οδική αρτηρία με μέσο ωριαίο επίπεδο θορύβου τα 60dB(A), οι ένοικοι δεν θα καταλάβουν καν τον θόρυβο από τον κομπρεσόρο ενός διπλανού κεντρικού κλιματιστικού που τους στέλνει ηχητικές εκπομπές στα 56dB(A). Αντιθέτως σε μία ήσυχη περιοχή όπου το αντίστοιχο Γενικό Επίπεδο Θορύβου που απολαμβάνει ο κάτοικος δεν ξεπερνά τα 40dB(A), η εγκατάσταση του ίδιου με την πρώτη περίπτωση κλιματιστικού στα 56dB(A), θα επιβάρυνε με επιπλέον 16dB(A) ($56-40=16\text{dB}$ διαφορά με βάση την συγκριτική μέθοδο) στο ακουστικό μικροκλίμα της οικίας, δημιουργώντας συνθήκες υψηλής όχλησης και επομένως έντονα παράπονα. Με την χρήση της μεθόδου καθορισμού ενός μέγιστου ορίου, που συνήθως για την μέρα στις περισσότερες χώρες κυμαίνεται από 55 έως 60dB(A), τότε το κλιματιστικό θα ενέπιπτε εντός του ορίου και ως εκ τούτου θα σήμαινε την θυματοποίηση του κατοίκου που θα έπρεπε να ανεχθεί την έντονη αυτή παρέμβαση της πηγής θορύβου στην κατοικία του και μάλιστα νομικά κατοχυρωμένη.

Όριο ήχου πέραν του οποίου επηρεάζεται η ανθρώπινη υγεία:

Για περιοχές με αυξημένη κυκλοφοριακή κίνηση, ο Διεθνής Οργανισμός για την Υγεία (WHO) θέτει ως ανώτατο όριο, πριν την έναρξη αρνητικών επιπτώσεων στην υγεία, για 24ωρη έκθεση, τα 55 dB (Leq) (8).

Στις περισσότερες ευρωπαϊκές χώρες, τα όρια θορύβου σε οικιστικές περιοχές με αυξημένη κυκλοφοριακή κίνηση, έχουν χωριστεί σε τρεις κατηγορίες:

- A) Όριο πολεοδομικού σχεδιασμού
Ημέρα: 55 dB   Νύχτα: 45 dB
- B) Όριο επιφυλακής
Ημέρα: 60 dB   Νύχτα: 50 dB
- Γ) Όριο συναγερμού
Ημέρα: 70 dB   Νύχτα: 60 dB

Στην περίπτωση της Κύπρου για την εκτίμηση της ηχητικής οχληρίας σε κατοικημένες περιοχές χρησιμοποιείται η μέθοδος της σύγκρισης της μετρηθείσας τιμής θορύβου με το γενικό επίπεδο θορύβου της περιοχής.

Η πιο απλή κατηγορία περιπτώσεων ηχορύπανσης αφορά περιστασιακές εκπομπές υψηλής έντασης θορύβου, όπως είναι η μουσική από ένα πάρτι γενεθλίων. Στις περιπτώσεις αυτές παρέχεται στην αστυνομία συνήθως το νομικό πλαίσιο παρέμβασης και τερματισμού οποιασδήποτε ηχητικής δραστηριότητας ενός πολίτη ο οποίος μπορεί να επηρεάσει αρνητικά κάποιον άλλο, ιδιαίτερα στις ώρες κοινής ησυχίας.

Κρίνεται σημαντικό να τονιστεί ότι για τον παρόν κείμενο τίθεται ως παραδοχή ότι μία περίπτωση αστικής όχλησης περιλαμβάνει πάντα την παρουσία ενός πολίτη (αποδέκτη όχλησης) ο οποίος ενοχλείται και ο οποίος προβαίνει σε επίσημη καταγγελία προς τις αρμόδιες αυτές για την εν λόγω ενόχληση.

Για τον λόγο αυτό, μία υπαίθρια συναυλία που ανακοινώνεται-διοργανώνεται από τον οικείο Δήμο στο πλαίσιο την ετήσιας πολιτιστικής εβδομάδας, δύσκολα μπορεί να καταγγεληθεί ως ενοχλητική και να παρέμβει η αστυνομία για τον τερματισμό της. Εξαιρούνται οι περιπτώσεις όπου ο χώρος φιλοξενεί σε μεγάλη συχνότητα συναυλίες ή άλλες δυναμικά οχληρές δραστηριότητες, οπότε και η γειτνιάζουσα περιοχή θα μπορούσε να προβεί σε παραστάσεις για διορθωτικές δράσεις προς τον οικείο Δήμο. Στην ίδια βάση, εκδηλώσεις όπως οι γάμοι, η λειτουργία της εκκλησίας και άλλα στοιχεία που αποτελούν μέρος της κουλτούρας ενός λαού, μπορούν να γίνονται ανεκτά από την τοπική κοινωνία και να μην εμπίπτουν στο πλαίσιο των διαδικασιών στοιχειοθέτησης αστικής όχλησης. Παρατήρηση της επιστημονικής ομάδας είναι ότι στις βόρειες χώρες της ΕΕ, τα πιο πάνω δεν αποτελούν εξαίρεση.

Σε ότι αφορά τις πλέον συνηθισμένες περιπτώσεις παραπόνων ηχητικής αστικής όχλησης, αυτές αφορούν κατοίκους οι οποίοι ενοχλούνται σε συστηματική βάση από μία εξωγενή πηγή εκπομπής θορύβου. Συνηθέστερες είναι οι εκπομπές μουσικής από κέντρα αναψυχής, θόρυβος και δονήσεις από συμπιεστές μεγάλων κλιματιστικών, οχλαγωγία από πελάτες αίθριων χώρων εστίασης (εστιατορίων-μπαρ), λειτουργία μηχανημάτων βιοτεχνιών εντός κατοικημένων περιοχών, κλπ.

Από τις 550 περιπτώσεις που έχει εμπλακεί η παρούσα επιστημονική ομάδα, πέραν των τετρακοσίων πενήντα επιλύθηκαν σε ικανοποιητικό για τους παραπονούμενους επίπεδο, εξωδικαστικά. Από τις υπόλοιπες 100 περιπτώσεις, οι εβδομήντα πέντε έφτασαν στο δικαστήριο και από αυτές με εξαίρεση τις 5 που για διαδικαστικούς λόγους απέτυχαν, οι υπόλοιπες είχαν θετική κατάληξη σε ότι αφορά

την άρση της όχληρίας. Οι εναπομένουσες είκοσι πέντε περιπτώσεις βρίσκονταν εντός των «γκρίζων ζωνών» της μεθοδολογίας του ISO1996 και του τρόπου προσέγγισης που συναποφασίστηκε από τις τοπικές αρχές, όπου ούτε η όχληση ήταν ιδιαίτερα ψηλή ώστε η δικαστική διαδικασία να μπορεί να δώσει λύση, ούτε ο υπεύθυνος της πηγής θορύβου ήταν πρόθυμος να βελτιώσει την κατάσταση ή/και ούτε ο παραπονούμενος είχε διάθεση να συναινέσει σε μία ενδιάμεση λύση απάμβλυνσης του προβλήματος. Το γεγονός βέβαια ότι στην απουσία συγκεκριμένου εθνικού-ευρωπαϊκού νόμου και ακολουθώντας μόνο την προτεινόμενη διαδικασία προσέγγισης πέραν του 90% των περιπτώσεων ηχητικής αστικής όχλησης είχαν θετική κατάληξη, καταδεικνύει την αποτελεσματικότητα της όλης διαδικασίας μετά από 15 τουλάχιστον χρόνια εφαρμογής της από 10 Δήμους της Κύπρου.

Βιβλιογραφία / Χρήσιμες Πληροφορίες:

---

1. **Οι περι Ασφάλειας και Υγείας στην Εργασία (Προστασία από το Θόρυβο)** Κανονισμοί του 2006. Κυπριακή Δημοκρατία.
2. **Stallen, MJP (1999)**. A theoretical framework for environmental noise annoyance. *Noise & Health* 1:3 69-79.

Διαδικτυακές πηγές:

3. [http://www.mlsi.gov.cy/mlsi/dli/dli.nsf/All/A3AF79802FC348CEC225753C00355B34/\\$file/praktikos_odiqos_ekdosi-2.pdf](http://www.mlsi.gov.cy/mlsi/dli/dli.nsf/All/A3AF79802FC348CEC225753C00355B34/$file/praktikos_odiqos_ekdosi-2.pdf)
4. <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2003:042:0038:0044:EN:PDF>
5. <http://staff.washington.edu/rneitzel/standards.htm>
6. http://www.europarl.europa.eu/charter/pdf/text_el.pdf
7. <http://ec.europa.eu/environment/noise/home.htm>
8. <http://www.who.int/docstore/peh/noise/guidelines2.html>

www.litusgo.eu

2012

ISBN set 978-9963-720-22-4

ISBN 978-9963-720-35-4